

„...új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk.
Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a
csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás
harmóniájának megteremtése.”
(Győrffy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

Augusztus 29-én útra keltem, hogy meglátogassam a Taktaharkányban és
Hajdúböszörményben elvetett Top20 kísérleteket.

Nem volt kellemetlen az út sem és a nap sem. Sem zsúfoltság, sem tőlem független
gátló tényezők nem akadályoztak a haladásban. Sem odefelé, sem visszafelé nem sütött
a Nap a szemembe, ahogy az az odatolakodó duántúliaknak kijár, ha korán mennek és
későn jönnek. Ellenben a reggeli felhők és a kelő Nap csodálatos fényjátékkal
örvendeztettek meg, miközben a Rákóczi hídon keltem át a Dunán! Fényképezésről szó
sem lehetett, hacsak nem akartam volna meglincseltetni magam a türelmetlen
"pestiekkel"! A tervezett érkezési időket két tényező módosította: Taktaharkány felé a
miskolci letérőnél tévedtem, de a Taktaharkányi kísérlet után én döntöttem, hogy
inkább Tokaj érintésével közelítem meg a hajdúböszörményit. Így közelebbről láthattam
a már hátam mögött lévő Mátra után a Bükköt és a Zempléni hegyvidéket, de többet

élvezhettem volna a mezőgazdasági tájból is, ha látványa élvezetes lett volna.

Mindenesetre informatív volt! Különösen az Újfehértó és Hajdúböszörmény közötti leépült sokadrendű, valamikori „kövesút” és az ápolatlan, rossz földutak mentén tengődő-senyvedő növényzet és „vízmegőrzés” címen ápolatlanul hagyott tarlók.

Csodálkozom - és már évtizedek óta -, hogy a már lassan 40 éve a mezőgazdaságot uraló újgazdák inkább döcögnek, kerék- és tengelytörő vasbeton törmelékekkel és sittel töltögetik a kátyúkat. Teszik ezt ahelyett, hogy grédert járatnának, vagy némi összhangra jutva a kérdésben, kijárták volna (ha már a mindenkori mezőgazdasági kormányzatnak eddig még nem jutott eszébe), az utak rendbetételét hazai, és ne adj isten, „hazahozott” uniós forrásokból!

Taktaharkány:

Ami azonnal feltűnt kívülről, hogy talán nem is lesz olyan rossz a termés!

Az első kellemetlenség mindjárt a talajállapot megtapasztalása során ért, amikor -a

helyi szokások szerint „gyúrással” előkészített széles, 30 cm mély repedéseken

bukdácsolva kellett kilépnem a 160 métert a Top20 kísérletek kezdőparcellájáig.

Nehezítette a járást, hogy szinte csúszós volt a talajfelszínt ellepő vastag porréteg miatt.

A gyomirtás sikeres volt, azonban a rovarkártétel tünet jelentős fertőzőttségre utalt.

Az állományon belülről már módosult a kép! Kifejezetten rossz termést mutatott. A

csenevész, csőnek nem mindenütt nevezhető termésképleteket alig tartja a csőkocsány,

érintésre hullanak. Sok a már eleve a meddő és meddővé vált tő. Szinte minden csövön,

már ahol annak lehet nevezni, rovarkártétel tapasztalható, többnyire gombafertőzéssel

párosulva. Számos csövön a *F. verticillioidea*-re és *Aspergillus flavus*-ra már a

Nigrospora is rátelepedett. A rovarrágások nyomán fellépett gombafertőzés arra utal,

hogy a virágzás táján mégiscsak lehetett valamiféle csapadék, amely segített a tünetek

kialakulásában!

Hajdúböszörmény:

Még az „átkosban” épült, mára a gondviselésnek köszönhetően a többihez hasonlóan

veszélyesre silányodott hosszú üzemi betonút a Suzukit időnként feldobta. Engem is,

csak másként! A földutak itt is a többiek sorsát osztják, de legalább nem veszélyesek.

Az esőhiány nem akadályozta meg a kezelőt legalább egy felszínápolási munka

elmulasztásában – nyilván esztétikai okokból gondosan őrzi az őszi betakarítás elmélyült

nyomait.

A Top20 kísérlet kultúrállapota – a gyomirtás sikeressége szempontjából – a többihez

hasonlóan jó volt. A „csövek” a kukoricamoly és a gyapottok bagolylepke hernyótól, ha

nem is voltak mentesek, a kártétel enyhébbnek tűnt.

A termés Hajdúböszörményben is hasonló lesz a többi aszály által megviselt állományhoz. A termékenyülést és csőalakulást ráfoghatnánk a hibridek eltérő érzékenységére, de inkább „hőkupola”-hatást kellene mondani. Aszerint változnak a tünetek, hogy a kritikus időszakban az adott hibrid éppen hol tartott a pollenképzéssel, ill. a bibekitolással.

Hajdúböszörmény – egyelőre – az egyetlen kísérleti hely, ahol szártörés is tapasztalható.

Kérdés, hogy a jelenség eszkalálódik-e, másutt is megjelenik (az aszálytünetek között közönséges jelenség), vagy fajtabélyegként is értékelhető lesz-e?

A tapasztalatok közös értékelése lehet annak hangsúlyozása, hogy nem csak a vegyes fajtahasználat, hanem a rokonsági fokok szerinti különbözőség is fontos szempont a vetőmag vásárlás során! A hibridek genetikai hátterében – sok és sokéves tapasztalatra alapozva mondhatjuk-, hogy meglehetősen nagy a homogenitás foka a nemesítő házakon belül.

A teljes (képekkel is illusztrált) cikk [ITT](#) tölthető le, de a fájl mellékletben is olvasható.

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

[Facebook](#)

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.